

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/314/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614200716
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614200716.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyňi: V. D., bytom O. G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 1.125,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 4C/24/2014-91 zo dňa 27. novembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol, v časti o zaplatenie sumy 321,48 Eur konanie zastavil, odporkyňi náhradu trov konania nepriznal a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 138,90 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1 - 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 O.s.p. V časti odôvodnenia rozhodnutia o trovách konania konštatoval, že v prípade zastavenia konania má v súlade s ust. § 146 ods. 2 O.s.p. povinnosť nahradiť trovy konania ten účastník, ktorý späťvzatie zavinil. O náhrade trov konania súd uviedol, že rozhodoval podľa § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Mal za to, že odporkyňa bola v časti predmetu konania úspešná a v časti predmetu konania zavinil zastavenie konania navrhovateľ z dôvodu čiastočného späťvzatie návrhu, preto má navrhovateľka (správne odporkyňa) právo na náhradu trov konania. K čiastočnému späťvzatiu návrhu nedošlo pre správanie odporkyne, pretože v časti sumy 321,48 Eur, vzal navrhovateľ návrh na začatie konania čiastočne späť ešte pred začatím konania. V tejto časti bol návrh na začatie konania podaný od počiatku nedôvodne. Vzhľadom k tomu, že si odporkyňa proti navrhovateľovi náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal. Súd zároveň priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávali z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 61,41 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k veci) a 2 režijné paušály po 8,04 Eur, spolu v sume 138,90 Eur. Súd vychádzal z toho, že je právom každého účastníka občianskeho súdneho konania (aj vedľajšieho účastníka) dať sa zastúpiť právnym zástupcom - advokátom. Súd vyššie uvedené úkony považoval za účelné. Mal za to, že ich vykonanie smerovalo k účinnej obrane práv účastníka konania, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) a § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. V dôvodoch odvolania uvádza, že rozsudok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania, vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah. Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. prvá veta neznamena vytvorenie ďalšieho plnohodnotného účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca tvrdí, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal. Bol toho názoru, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti a zneužívania ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p., pričom je evidentné, že vedľajší účastník je motivovaný snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V priznaní nároku na náhradu trov konania vidí rozpor s ust. § 1, § 2 O.s.p. a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Namietá tiež údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia advokátom, čo v žiadnom prípade nemôže predstavovať účelne vynaložené trovy. Má za to, že samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania, a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. Poukázal v tejto súvislosti na viaceré rozhodnutia súdov SR k otázke problematiky priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle týchto dôvodov navrhovateľ navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

Písomné vyjadrenie zo strany odporkyne a vedľajšieho účastníka podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z týchto dôvodov:

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu a zastavení konania a o nepriznaní náhrady trov konania odporkyne, odvolaním napadnuté nebolo, preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 17.10.2014 sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplata istiny vo výške 1.125,18 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 27.06.2013 do zaplata a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil z titulu neuhradenia zostávajúcich splátok úveru v zmysle zmluvy uzatvorenej s odporkyňou dňa 24.05.2010. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.09.2014 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporkyne, pričom zároveň požiadal o doručenie návrhu na začatie konania. Ten následne dňa 20.11.2014 podal vo veci vyjadrenie, v ktorom poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy, z ktorej navrhovateľ uplatňuje svoje právo na zaplata, vzniesol námietku premičania, poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve a absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V nadväznosti na to prvostupňový súd nariadil pojednávanie, na ktorom v časti pre späťvzatie návrhu navrhovateľom konanie zastavil a vo zvyšku návrh zamietol.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavini, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odvolací súd uvádza, že náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. V tomto prípade súd prvého stupňa aplikoval tak zásadu zavinenia, ktorá predstavuje sankčnú náhradu trov konania, ktoré by za iných okolností inak nevznikli, ako aj zásadu úspechu, ktorá sa uplatní v prípade priznania trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníka,

ktorý mal vo veci plný úspech. V tejto veci súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p. (zásada zavinenia) v časti 321,48 Eur, v ktorej navrhovateľ vzal návrh späť. Navrhovateľ tak síce urobil pre správanie odporkyne, ktorá časť dlžnej sumy zaplatila, je však nutno konštatovať, že tak urobila ešte pred podaním samotného návrhu na súd a teda návrh bol podaný od začiatku nedôvodne. Hypotéza ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., podľa ktorej ak sa pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca, pre nedôvodnosť návrhu naplnená nebola. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a preto mala odporkyňa v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. plný úspech, pričom rovnakú mieru procesného úspechu v preskúmvanej veci s odporcom dosiahol aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na jej strane. Účelné trovy vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa ohľadom nemožnosti aplikácie zásady úspechu v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v prípade náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ustanovení § 142 a nasledujúcich O.s.p. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania. Vedľajší účastník v spore je v zásade úspešný vtedy pokiaľ je úspešná aj strana na podporu, ktorej vstúpil do konania. Skutočnosť, že z hľadiska hmotného práva nemá vzťah k pohľadávke, ktorú navrhovateľ v konaní uplatňuje je preto pre posúdenie náhrady trov bez právneho významu, nakoľko pojem úspech v konaní treba vnímať z procesného hľadiska.

Odvolací súd sa rovnako tak nestotožnil ani s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Samotnú účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporkyňu po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom zamietnutí návrhu dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporca nebol rozhodnutím súdu zaviazaný k zaplateniu navrhovateľom uplatňovanej sumy s príslušenstvom. Zástupca vedľajšieho účastníka kvalifikovaným spôsobom poukázal na nedostatky zmluvy o revolvingovom úvere (absencia konečného termínu splatnosti, pre ktoré sa považoval úver za bezúročný a bez poplatkov), na ktoré súd prvého stupňa prihliadol, čím dopomohol k úspechu odporkyne v predmetnom spore. Neobstojí ani námietka navrhovateľa ohľadom rozporu uplatnenia si náhrady trov konania s dobrými mravmi. V tomto prípade je plne legitímne aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť kvalifikovaným zástupcom z radov advokátov. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj skutočnosť, že tak dochádza k realizácii práva na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy, považoval odvolací súd námietku za bezpredmetnú.

Na záver odvolací súd uvádza, že Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporcom, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne ako úspešnému účastníkovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

V Trenčíne dňa 16. septembra 2015

JUDr. Erika Zajacová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Eva Oravcová

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**